

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2842/2549

นายชำนาญ ตระกูลบุญรักษา กับพวก โจทก์ บริษัทพาร์ค แอนด์ คันทรี่ จำกัด จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 7, ป.วิ.พ. มาตรา 290, ป.วิ.พ. มาตรา 302

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำร้องเฉลี่ยทรัพย์เป็นคำร้องที่เสนอเกี่ยวเนื่องกับการบังคับคดีอย่างหนึ่งซึ่ง ป.วิ.พ. มาตรา 7 (2) บัญญัติให้เสนอต่อศาลที่มีอำนาจในการบังคับคดีตามมาตรา 302 และตามบทบัญญัติมาตรา 302 วรรคหนึ่ง ศาลที่มีอำนาจออกหมายบังคับคดีหรือมีอำนาจทำคำวินิจฉัยชี้ขาดในเรื่องใดอันเกี่ยวด้วยการบังคับคดี คือศาลที่ได้พิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นต้น ดังนั้นศาลที่ออกหมายบังคับให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 290 วรรคหนึ่ง สำหรับคดีนี้จึงได้แก่ศาลชั้นต้น ส่วนศาลจังหวัดปทุมธานีเป็นเพียงศาลที่บังคับคดีแทนการที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอเฉลี่ยทรัพย์ต่อศาลชั้นต้นจึงชอบแล้ว มาตรา 290 วรรคสี่ บัญญัติหลักเกณฑ์เพียงว่าการขอเฉลี่ยทรัพย์นั้นอย่างช้าที่สุดต้องยื่นคำร้องก่อนสิ้นระยะเวลา 14 วัน นับแต่วันที่ที่มีการขายทอดตลาดมิได้ห้ามมิให้ยื่นคำร้องก่อนวันที่มีการขายทอดตลาด ทั้งสิทธิของผู้ร้องที่จะขอเฉลี่ยทรัพย์ก็เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ผู้ร้องเป็นเจ้าของตามคำพิพากษา หาใช่ยังไม่มีสิทธิดังกล่าว ก่อนวันที่มีการขายทอดตลาดไม่ การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอเฉลี่ยทรัพย์ก่อนวันที่มีการขายทอดตลาดจึงไม่ขัดต่อบทกฎหมายดังกล่าว

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 1,276,250 บาท พร้อมดอกเบี้ย อัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 5,000 บาท จำเลยไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษา โจทก์ขอให้ศาลชั้นต้นออกหมายบังคับคดี และนำเจ้าพนักงานบังคับคดี สำนักงานบังคับคดีจังหวัดปทุมธานี ยึดที่ดินโฉนดเลขที่ 17119 ตำบลบางเตย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี พร้อมสิ่งปลูกสร้างของจำเลยเพื่อขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์ ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องเป็นเจ้าของจำเลยตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ 4251/2543 ซึ่งพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 6,074,410 บาท พร้อมดอกเบี้ยและค่าฤชาธรรมเนียมแก่ผู้ร้อง จำเลยไม่มีทรัพย์สินที่ผู้ร้องจะนำยึดมาบังคับชำระหนี้ได้ เนื่องจากเจ้าหนี้อื่นรวมทั้งโจทก์ยึดไว้หมดแล้ว ทรัพย์สินอื่นที่เหลือล้วนติดจำนองและหนี้จำนองท่วมราคาทรัพย์สิน ขอให้ให้มีคำสั่งให้ผู้ร้องเข้าเฉลี่ยในทรัพย์สินหรือเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินของจำเลย โจทก์ยื่นคำคัดค้าน ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ร้องไม่สามารถชำระหนี้ได้จากทรัพย์สินอื่นๆ ของลูกหนี้ตามคำพิพากษา จึงมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ร้องเข้าเฉลี่ยทรัพย์สินหรือเงินที่ขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินได้ โจทก์อุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คำร้องคำเฉลี่ยทรัพย์เป็นคำร้องที่เสนอเกี่ยวเนื่องกับการบังคับคดีอย่างหนึ่ง ซึ่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 7 (2) บัญญัติให้เสนอต่อศาลที่มีอำนาจในการบังคับคดีตามมาตรา 302 และตามบทบัญญัติมาตรา 302 วรรคหนึ่ง ศาลที่มีอำนาจออกหมายบังคับคดีหรือมีอำนาจทำคำวินิจฉัยชี้ขาดในเรื่องใดๆ อันเกี่ยวด้วยการบังคับคดี คือศาลที่ได้พิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นต้น ดังนั้น ศาลที่ออกหมายบังคับให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 290

วรรคหนึ่ง สำหรับคดีนี้จึงได้แก่ศาลชั้นต้น ส่วนศาลจังหวัดปทุมธานีเป็นเพียงศาลที่บังคับคดีแทน การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอเฉลี่ยทรัพย์สินต่อศาลชั้นต้นจึงชอบแล้ว ส่วนที่โจทก์อุทธรณ์ว่า ผู้ร้องไม่มี สิทธิยื่นคำร้องขอเฉลี่ยทรัพย์สินก่อนวันที่มีการขายทอดตลาดเพราะมาตรา 290 วรรคสี่ บัญญัติให้ ยื่นคำร้องก่อนสิ้นระยะเวลา 14 วัน นับแต่วันที่มีการขายทอดตลาด ก่อนการขายทอดตลาดสิทธิใน การขอเฉลี่ยทรัพย์สินจึงยังไม่เกิดขึ้นนั้น มาตรา 290 วรรคสี่ บัญญัติหลักเกณฑ์เพียงว่าการขอเฉลี่ย ทรัพย์สินนั้นอย่างช้าที่สุดต้องยื่นคำร้องก่อนสิ้นระยะเวลา 14 วัน นับแต่วันที่มีการขายทอดตลาด มิได้ ห้ามมิให้ผู้ยื่นคำร้องก่อนวันที่มีการขายทอดตลาด ทั้งสิทธิของผู้ร้องที่จะขอเฉลี่ยทรัพย์สินก็เกิดขึ้น ตั้งแต่ผู้ร้องเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา หาใช่ยังไม่มีสิทธิดังกล่าวก่อนวันที่มีการขายทอดตลาดไม่ คำร้องขอเฉลี่ยทรัพย์สินของผู้ร้องจึงไม่ขัดต่อบทกฎหมายดังกล่าว ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ ร้องเข้าเฉลี่ยทรัพย์สินหรือเงินที่ขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินจึงชอบแล้ว อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

สมศักดิ์ เนตรมัย · สุทัศน์ ศิริมหาพฤกษ์ · สุรศักดิ์ สุวรรณประกร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2842/2549>